

BİR İMTİHAN SAHASI OLARAK DÜNYA HAYATI

Esselamu aleyküm ve rahmetullahi ve berekatühü.

Aziz ve sevgili müslüman kardeşlerim!

Sonsuz hamd ü senalar olsun ki bizi böyle bir yabancı diyarda, mü'minler olarak kendisine ibadet edilen bir ibadethanede güzel bir vesileyle topladı. Habîb-i edîbi Muhammed-i Mustafâ'sına da salât u selâm, tahiyat ve ihtiramlarımı arz ederim. Allahu Teâlâ hazretleri bizi onun mübarek yolundan, sünnet-i seniyyesinden ayırmasın. Ümmetine güzel hizmetler yapmaya muvaffak eylesin.

Muhterem kardeşlerim!

Hepimiz çeşitli, değerli, mühim meşguliyetlerle ömrümüzü geçiriyoruz. Aylar yıllar geçiyor, ömürler geçiyor. Tahsil için uzun seneler harcıyoruz, eğitimimizin güzel olmasına gayret ediyoruz. İş sahibi olmaya çalışıyoruz, güzel bir meslek sahibi olalım da çok para kazanalım ve şu dünya hayatımız rahat refah içinde, huzurlu geçsin diye büyük zamanımızı

dünya çalışmalarına, dünya rahatına harcıyoruz. Şuraya gidelim dediğimiz zaman, “işim var” diyoruz. Hadi kalk hacca gidelim dediğimiz zaman, “daireden izin alamadım” diyoruz. Sabahleyin bir telaş içinde işimize gidiyoruz, akşama kadar çalışıyoruz. Akşamleyin yorgunluk için de evimize dönüyoruz.

Halbuki biz insanoğulları bu dünyaya imtihan için geldik. Burası bizim imtihan sahamız. Ve burada en büyük, en önemli, en mühim işimiz Cenâb-ı Hakk’a güzel kulluk etmek. Allahu Teâlâ hazretleri Kur’ân-ı Kerîm’de bunu bize açıkça bildiriyor.

a. Yaratılış Sebebimiz ve Gayemiz

Bismillahirrahmanirrahim.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

Ve mâ halaktü’l-cinne ve’l-inse illâ li-ya’budûn. Mâ ürîdü minhüm min rızkın ve mâ ürîdü en yut’imûn. Innallâhe hüve’r-rezzâku zü’l-kuvveti’l-metîn.¹

¹ 51/Zâriyat, 56-58.

Açıkça beyan ediyor, bizden kulluk istiyor.

Onun için evliyaullahtan ârif, kâmil, mübarek kişilerden bir zât olan Atâullâh-ı İskenderânî bir güzel söz söylemiş, hikmetli söz söylemiş.

Buyuruyor ki:

اجْتِهَادُكَ فِيمَا ضَمِنَ لَكَ وَتَقْصِيرُكَ عَمَّا طَلَبَ
مِنْكَ دَلِيلٌ عَلَى انْطِمَاسِ الْبَصِيرَةِ عَنْكَ

İctihâdüke fîmâ dumine leke ve taksîruke ammâ tulibe minke delîlün ale'ntımâsi'l-basîreti anke.

Yani Cenâb-ı Hak senden kulluk istiyor, “Ey kulum ben seni dünyaya gönderdim, bana güzel kulluk et.” diyor. “Korkma, ben sana rızkını vereceğim, ben âlemlerin rezzâkıyım. Her canlının rızkını ben veriyorum” diyor. “Bitkileri bitiren, meyveleri olduran benim” diyor. “Yağmuru yağdıran benim, güneşi döndüren benim” diyor. “Korkma, rızkı ben vereceğim” diyor. “Biz bize teminatı verilmiş olan, garanti edilmiş olan rızkın peşinde ömür geçiriyoruz, bizden istenen Cenâb-ı Hakk’a kulluğu yapmıyoruz. Bu basiretsizlik, saçma bir şey.”

Bizim asıl işimiz Cenâb-ı Hakk'ın rızasını kazanmak. Onun için büyüklerimiz buyurmuşlar ki:

İlâhî ente maksûdî ve rızâke matlûbî.

Yani her şeyi Cenâb-ı Hakk'ın rızası için yapmak bizim amacımız olmalı. Asıl başarı bu, asıl kazanç âhireti kazanmak. Asıl muvaffakiyet âhirette Cenâb-ı Hakk'ın rıdvân-ı ekberine erip cennete girmek; cehenneme düşmemek, azaba uğramamak.

Tabi ebedî saadete ermenin, hatta bu dünyada da mutlu, bahtiyar ve kuvvetli olmanın çaresi İslâm'dır. İki cihan saadetinin reçetesi İslâm'dır. Yani ben ve sen ve insanlar iyi müslüman olduğu zaman hem bu dünyada hem âhirette kuvvetli, sıhhatli ve mutlu olur. Ferden, bedenen, ruhen, aklen, aile bakımından, cemiyet bakımından, cemaat bakımından; her yönden kuvvetli olur. Bizim iki cihan saadetine ermemiz imanla ve İslâm'ladır. İman olmadan saadet yok, huzur yok, hem de dünyada bile. İslâm olmadan huzur ve saadet yok.

İslâm dünya hayatını güzel yaşamanın, hastalıklardan kurtulmanın reçetesidir. Ama

İslâm'a önem vermiyoruz, imana önem vermiyoruz. Dünyaya önem veriyoruz. Halbuki;

حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ

Hubbû'd-dünyâ re'sü külli hatîetin.

Bütün hataların başı oradan başlıyor; ona yönelmekten, ona sarılmaktan, âhireti unutmaktan, Allah'ı unutmaktan başlıyor bütün hatalar.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ

Ve lâ tekûnû ke'llezîne nesullahe fe-ensâhüm enfüsehüm.

buyuruyor Cenâb-ı Hak.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Onun için asıl vazifemize dönmeye davet ediyorum hepimizi. Asıl vazifeyi hatırlatıyorum, asıl hizmetimizi düşünüp hayatımızı ona göre yeniden tanzim etmeyi teklif ediyorum.

Cenâb-ı Hakk'ın kaderi, rızkımız bizi buraya çekti. Cenâb-ı Hak böyle takdir etmiş. Başka beldelerde doğduk; kimimiz Mağrib'de, kimimiz Türkiye'de, kimimiz Irak'ta, kimimiz Pakistan'da doğduk ama kader, alnımızın ya-

zısı bizi buraya çekti. Rızık buradaymış, buraya geldik, burada yaşıyoruz. Cenâb-ı Hakk'ın her işi hikmetlidir. Her işinde bin bir tane hikmet vardır. Kaderin bizi buraya çekmesinde de hikmetler var. Düşünürsek çok hikmetler var bizim buraya gelmemizde. Çok yerli yerinde, çok isabetli olmuştur, çok iyi olmuştur bizim buraya gelmemiz. Çok hikmetler var.

Elhamdülillah biz Norveç'e Oslo şehrine kadar gelmişiz. Amerika'ya gitmişiz, üstadımızın bir çocuğu Kanada'da. Ben Avustralya'ya gitmişim. Dünyanın her yerinde elhamdülillah müslümanlar var. Dedelerimizden daha ilerideyiz biz. Ukbe b. Nâfi' *rahmetullahi aleyh* mücahit, büyük mücahit. Afrika'yı fethettikten sonra Atlas Okyanusu'na geldiği zaman devesini suyun içinde yürütmüş. Suyun içine sürmüş, suyun içinde yürütmüş yürütmüş ileriye kadar. Devenin ayakları nereye kadar gidiyorsa, suyun içinde gittikten sonra deve durunca ellerini açmış, demiş ki:

“Yâ Rabbi! Eğer benim önüme şu uçsuz bucaksız okyanusu, deryayı, denizi çıkartmasaydın senin dinini, İslâm'ı oralara da götürecektim.”

tim. Daha öteye de götürecektim ama bu denizi o kadar aşamıyorum. Yani burada devam buraya kadar gidiyor yâ Rabbi, beni affet!” demiş.

Bize elhamdülillah Cenâb-ı Hak nasip etti. Onlar Endülüs’e kadar gelmişler, Osmanlılar Viyana kapılarına kadar gelmişler, Viyana’yı alamamışlar. Biz Oslo’dayız. Elhamdülillah.

Çünkü Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bildirmiş bu hakikatleri. Cenâb-ı Hakk’ın bir lütfu olarak İslâm her tarafta duyulacak, yayılacak.

Peygamber Efendimiz buyuruyor ki bir hadîs-i şerîfinde:

لِيَبْلُغَنَّ هَذَا الْأَمْرُ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا يَتْرُكُ اللَّهُ بَيْتَ
مَدْرٍ وَلَا وَبَرَ إِلَّا أَنْخَلَهُ اللَّهُ هَذَا الدِّينَ يُعَزُّ عَزِيزاً وَ يُذِلُّ
ذَلِيلًا عِزًّا يُعِزُّ اللَّهُ بِهِ الْإِسْلَامَ وَذُلًّا يُذِلُّ اللَّهُ بِهِ الْكُفْرَ

Le-yebluğanne hâze’l-emru mâ beleğa’l-leylü ve’n-nehâru ve lâ yetruküllahu beyte mederin ve lâ veberin illâ edhalehullahu hâze’d-dîne yü’izzü azîzen ve yüzillü zelîlen izzen yü’izzü’llahu bihi’l-islâme ve züllen yüzillü’llahu bihi’l-küfra.

Hâzâ va’dün ilâhiyyün minellahi teâlâ.

Buralara kadar İslâm geldi. Oslo'da 50 küsur cami olduğunu duydum. Çok memnun oldum, sevindim, mutlu oldum. Elhamdülillah elliden fazla cami bir şehirde. Bârekallah, Allah bereket versin, Allah daha ziyade eylesin.

Başka bir hadîs-i şerîf var:

لَيُظْهَرَنَّ الْإِيمَانُ حَتَّى يَرُدَّ الْكُفْرَ إِلَى مَوَاطِنِهِ وَلِيُخَاضَنَّ
الْبَحَارُ بِالْإِسْلَامِ

Le-yezheranne'l-îmânü hattâ yerudde'l-küfra ilâ mevâtinihî ve le-yühâdınne'l-bihâru bi'l-İslâm.

Bu da bir başka hadîs-i şerîf.

Evet, İslâm böyle buralara kadar yayıldı. Hatta ileride inşallah Roma da fethedilecek. Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَفْتَحَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ الْقُسْطَنْطِينِيَّةَ
الرُّومِيَّةَ بِالتَّسْبِيحِ وَالتَّكْبِيرِ

Lâ tekûmü's-sâ'atü hattâ yeftahallahu ale'mü'minîne el-Kostantiniyye'r-Rûmiyye'l-Kübrâ bi't-tesbîhi ve't-tekbîr.

Yani Roma, İtalya. Bu da bir Cenâb-ı Hakk'ın va'didir, inşallah bu da tahakkuk edecek.

Buralara dedelerimiz gelememiş, biz gelmişiz. Çünkü dedelerimiz ile düşmanlar zıtlasmışlar, inatlaşmışlar, kavga etmişler, cihat etmişler; dedelerimiz buraya kadar gelebilmiş. Ama biz şimdi talebe olarak gelebiliyoruz, mülteci olarak geliyoruz, işçi olarak geliyoruz, ihtisas yapmak için geliyoruz, seyahat maksadıyla geliyoruz; yollar açık.

Şimdi harp yok, sulh var. Harp yok, yani yasak demiyorlar bize, geliyoruz. Sulh var el-hamdülillah. Bizi dinleyenler de oluyor, İslâm'ı inceleyenler de oluyor. Bazı kimseler kendi kendine, biz çalışmadan İslâm'ı inceleyip müslüman olmuşlar. Mesela Meryem Cemile adını almış Margaret Marcus; mesela Morris Bükey, Fransız Bilimler Akademisi âzâsından müslüman olmuş, ilim adamı Profesör Doktor Morris Bükey; büyük filozof Roger Garaudy... Hem müslüman olmuşlar hem de İslâm'ı savunuyorlar. Clinton'ın yardımcısı senatör veyahut uzay pilotlarından falanca müslüman olmuş diye duyuyoruz. İki gün önce ben Stockholm'de müslüman olmuş bir İsveçli ile görüştüm.

Yani inat yok, anlatma ve dinleme imkânı var, sulh var. Bu bizim için büyük bir fırsat, çok büyük bir nimet. Elimizde dedelerimizin elinde olmayan bir imkân var elhamdülillah. Onun için biz bu imkânı değerlendirmeliyiz. Bu imkânı, bu fırsatı iyi kullanmalıyız. Bu fırsatı zâyi etmemeliyiz, kaybetmemeliyiz.

Cenâb-ı Hak bizi buraya göndermiş, göndermesinin hikmetlerinden birisi de bu kâfirlere karşı bizi Mahkeme-i Kübrâ'da şahit yapacak. Biz şahitler olacağız.

هُوَ سَمِيكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ
شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ

*Hüve semmâkümü'l-müslimîne min kablü ve fî hâzâ li-yekûne'r-rasûlü şehîden aleyküm ve tekûnû şühedâe ale'n-nâs.*²

Şahit olacağız biz. Oslo'da sizler Norveçlilere şahit gösterileceksiniz Mahkeme-i Kübrâ'da. Ama belki onlar da Mahkeme-i Kübrâ'da sizden davacı olabilirler. Oslo'ya kadar geldiler de bize şu kadarlık İslâm'ı anlatmadılar, şu kadar imana bizi davet etmediler

² 22/Hac, 78.

diyebilirler. Çünkü mahkeme, herkes kendisini savunmak için çare arar, kendisini kurtarmaya çalışır.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Dünyayı gezmiş bir kardeşiniz olarak, nâçiz bir kardeşiniz olarak, çok insanlarla konuşmuş bir kimse olarak sizlere üç noktayı hatırlatmak istiyorum. Üç ana noktayı size kuvvetle ikaz etmek istiyorum, hatırlatmak istiyorum.

Bir; biz müslümanlar; *el-İslâmü ümmetün vâhidetün*, *ümmetün merhûmetün*, yani tek bir ümmetiz, tek bir milletiz. Küfür; *el-Küfrü milletün vahidetün*. O da ayrı bir millet.

b. Eski İلمي İlerleyişimize Dönmeliyiz

Biz aziz idik evvelce, biz kuvvetli idik. Norveç'ten, İsveç'ten kral çocuğunu okutmak için Endülüs'e gönderiyordu. Üstad biliyor ismini. Norveç kralı, İsveç kralı çocuğunu okutmak için Endülüs müslüman medreselerine gönderiyordu. Biz aziz idik. Mimarimiz, fennimiz, ilmimiz, irfanımız, dindarlığımız; her şeyimiz üstündü. Sonra bizim kusurumuzdan biz geri kaldık, bunlar ileriye gittiler. Bunlar uçak

yaptılar, biz yapamıyoruz. Bunlar atom bombası yaptılar, belki Pakistan şimdi yaptı. Bunlar ilimde, fende, teknolojiye bizden daha ilerideler.

Şimdi biz bunlardan geri kalırsak Allah bize bunun hesabını sorar. Yani;

Siz niye geri kaldınız?

Ben size Kur'ân-ı Kerîm'de;

Bismillahirrahmanirrahim.

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

*Ve e'iddû lehüm me'steta'tüm min kuvvetin ve min ribâti'l-hayli türhibûne bihî adüvvallâhi ve adüvveküm.*³ buyurmadım mı, ben size böyle emretmedim mi? Niye onlardan geri kaldınız, niye hazırlık yapmadınız? Niye ilimde irfanda aşağı durumda kaldınız?" diye Cenâb-ı Hak sorar.

Niye müslümanlar hor ve zelif?

Halbuki;

³ 8/Enfâl, 60.

الإِسْلَامُ يَعْلوُ وَلَا يُعَلَى عَلَيْهِ

el-İslâmü ya'lû ve lâ yu'lâ aleyhi.

Bizim bunlara ihtiyacımızın olmaması lazımdı, bizim ilimde fende daha ileride gitmemiz lazımdı. Biz geri kaldık.

O halde eski kusurları biz telafi etmeliyiz. Biz ilimde, fende, teknolojiye, silahta, dirlikte düzenlikte, toplumun düzeninde bunlardan geriye kalmamalıyız. Bunlardan daha ileri olmalıyız. Her şeyimiz daha mükemmel olmalı. Daha kuvvetli olmalıyız. Onun için burada okuyan kardeşlerim ve burada bulunan kardeşlerim bu ilimleri öğrenmeli ve müslümanları yükseltmeye çalışmalı. Memleketine gitmeli, bu ilimleri oraya taşımalı ve İslâm'ı ve müslümanları kuvvetlendirmeli. İslâm ümmetini kuvvetlendirmeli.

Biz buraya geldiğimizde bunların dillerini öğrenmeliyiz. Çünkü Zeyd b. Sâbit *radiyallahu anh'a* Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* Süryani dilini, İbrani dilini öğrenmeyi emretti. “Onlardan mektup geliyor, ben onlara bir şey söylemek, yazmak istiyorum. Tercüme edenlere güvenemiyorum. Öğren.”

dedi, o da öğrendi. Yani yabancı dilleri İslâm için öğrenmek lazım.

Dillerini öğrenmeliyiz, bir. Sonra fenlerini öğrenmeliyiz, teknolojilerini öğrenmeliyiz; iki. Sonra siyasi amaçlarını öğrenmeliyiz.

Yani siyaset yönünden bunlar ne yapmak istiyor, nasıl çalışıyorlar?

Avrupa Birliği'ni kurdular, İkinci Cihan Harbi'nde birbirleriyle harbeden, birbirine saldıran milletler; Fransa, Almanya, Hollanda şimdi Avrupa Birliği'ni kurdular. Siyasetleri kuvvetlenmeye doğru gidiyor. Nüfusları, paraları, imkânları itibariyle kuvvetlenmeye doğru gidiyorlar. Siyasetlerini bilmemiz lazım. Kendi içlerindeki siyasetlerini bilmemiz lazım, bize dönük dış siyasetlerini bilmemiz lazım.

Amaçları ne, ne yapmak istiyorlar?

Bosna Hersek'te ne yaptılar, Kosova'da ne yaptılar, niye yaptılar?

Bunları bilmemiz lazım. Bunları önceden bilmeliydik, tedbirini almalıydık. Şimdi ne yapmak istiyorlar, şimdi Türkiye'ye ne yapmak istiyorlar, Irak'a Suriye'ye Lübnan'a ne yapmak istiyorlar? Mısır'da, Cezayir'de, Fas'ta ne

yapmak istiyorlar; bunları bilmeliyiz. Bunların kötü niyetlerini öğrenmemiz lazım. Bu bize farz. Bunları Cenâb-ı Hak bizden sorar.

Onun için bütün bunları, burada bulunuşumuzu bir ganimet, fırsat bilerek, fırsat-ı tayyibe, iyi bir vesile bilerek bunları iyice öğrenmelisiniz. Türkiye'den, Irak'tan bunlar olmuyor. Oradaki kardeşlerimiz kendi içlerine kapanmışlar, dünyayı bilmiyorlar. Buraya gelen biliyor bunları. Onun için size bu görev düşüyor, siz yapacaksınız. Siz çalışacaksınız, siz öğreneceksiniz.

İlim ve fûnûnu, ulûm-i fûnûnu öğreneceksiniz; bir.

İkincisi; buraya ya memleketinizde zulüm vardı, mülteci olarak geldiniz, ya ilim öğrenmeye geldiniz, ya iş yoktu memleketinizde işçi olarak geldiniz. Ne sebeple geldiyseniz gelin, bir vesileyle buradasınız. Ama siz müslümansınız, mü'minsiniz. Siz buraya böyle bir amaçla gelmişken, kendiniz ve çocuklarınızın imanını kaybetmesin, İslâm'dan uzaklaşmasın. Bizim Türkçe'de bir söz vardır, "bazen ava giden avlanır" derler. Yani kuş avlamaya gidiyor ve-

yahut bir tavşan avlamaya gidiyor ama yanlışlıkla bir başka avcı bir kurşun atar, bu yaralanır. Yani ava giden avlanır. Bu durum olmasın, yani buraya bir fayda sağlamaya geldik, ziyana uğramayalım.

Burada imanımızı kaybedersek bizim kaybımızı kim telafi edebilir?

Çocuğumuzu kaybedersek, çocuğumuz İslâm'dan uzaklaşırsa bu zararı nasıl telafi ederiz?

قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا

*Kû enfüseküm ve ehlîküm nâran.*⁴ diye Cenâb-ı Hak Kur'ân-ı Kerîm'de buyurmuşken biz çoluk çocuğumuzu cehennem ateşinden koruyamazsak bunun hesabını Cenâb-ı Hak bizden sormaz mı?

Onun için ikinci vazife; buradayken mü'minliğimizi, imanımızı, müslümanlığımızı burada muhafaza etmek, korumak durumundayız. Siyânet etmek, vikâye etmek durumundayız. Çünkü küfrün içindeyiz. Çünkü bu adamlarda tesettür yok, hayâ yok, İslâmî

⁴ 66/Tahrîm, 6.

ahlâkî değerler yok, hiçe sayıyorlar, aldırıyorlar. Bizim çocuklarımızın kafası bozulursa, kalbi kararırorsa, nefsi Őımarırorsa, bizim çocuğumuz müslüman olmaktan ayağı kayarsa, sırâtı mstakmden saparsa bu zararı kim ödeyecek? Bunun hesabını nasıl veririz?

Onun için ailemizi, çoluk çocuğumuzu ve kendimizi cehennemden, küfre düşmekten, Őirke düşmekten korumalıyız.

Bu koruma nasıl olur?

Yani ben imanımı koruyacağım, ben müslüman olarak yaŐayacaęım; nasıl olur?

Bir; camilerde korunur insan. Camilerde korunur. Bunun mânevî çaresi, itimt çaresi camilerdir. Çünkü Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

“Beş aile bir yerde bulunuyorsa onların beraberce cemaatle namaz kılmaları lazım gelir, ezan okumaları, namazı beraber kılmaları lazım gelir. Ezan okumazlarsa beş aile, çok fazla değil az, beş aile ezan okumazlarsa, beraber namaz kılmazlarsa *istevl aleyhimü’Ő-Őeytn*. Şeytan oraya hkim olur, Şeytan onları avucunun içine alır.”

Şeytan bir insanı avucunun içine alırsa helak eder, kandırır.

Onun için cami kuracağız. Camiler, mescitler Allah'ın kaleleridir. Kalelerine giren insan düşmandan korunur. Onun için cami kuracağız, camiye devam edeceğiz, cemaate devam edeceğiz. Cemaatleri, cumaları terk etmeyeceğiz. Üç cumayı mazeretsiz bir insan terk ederse kalbi cezalandırılır, kapatılır, mühürlenilir. Onun için cumayı kılacağız, cemaate devam edeceğiz. Bu çok önemli.

İslâmî ilimleri hem kendimiz okuyacağız hem çocuklarımızı okutacağız. Televizyon değil, oyun değil; ilim. Hem kendimiz öğreneceğiz hem çocuklarımızı öğreteceğiz. Böylece iyi müslüman olarak yaşamaya çok gayret etmemiz lazım. Ailece, eşimizle, hanımımızla, çocuklarımızla iyi müslüman olarak yaşamaya çok dikkat etmemiz lazım. Buradaki tavizler, buradaki fedakârlıklar yavaş yavaş insanı İslâm'dan uzaklaştırır, şeytanın avucuna düşürür. Sonunda helak eder. Bir nesil geçer, bir kuşak bir nesil iki nesil geçer, üçüncü nesilde çocuklar İslâm'ı hiç bilmez.

Avustralya'ya müslümanlar gitmişler. Bir köyün yanında, kırdan namaz kılmışlar. Allahu-ekber Allahu-ekber... ezan okumuşlar. O köyden birileri gelmiş ağlamış. Bunlara bakmış, ağlamış, demiş ki: "Bizim dedelerimiz de böyle yapardı." Yani Afganistan'dan oraya devciler filan gitmiş, onların torunları bak şimdi İslâm'ı hiç bilmiyor. Bana Melbourne'deyken geldiler. Burada Melbournelu bir kardeşimiz var. Broken Hill, Mildura, daha ötedeki şehirler, oralara oranın yerlileri hoca istediler, "Dedelerimiz müslümanmış, biz İslâm'ı öğrenmek istiyoruz, bize hoca gönderin" dediler. Yani iki üç nesil geçince hoca olmazsa, cami olmazsa, eğitim olmazsa İslâm unutuluyor. Aman kendinize böyle bir duruma düşmekten koruyun!

İkinci nokta bu.

c. İslâm'ı ve İmanı Tebliğ Etmeliyiz

Üçüncü nokta; İslâm'ı yaymaya çalışın. İslâm'ı, imanı tebliğ etmeye, öğretmeye çalışın. Etrafınızdakilere, meraklılara, isteyenlere her fırsatta İslâm'ı öğretmeye çalışın, halkı Hakk'a davet edin. Cenâb-ı Hakk'a davet edin

ve onların irşadı için çalışın. Bunu siz yapacaksınız. Çünkü siz bunların yanındasınız. Bunlara İslâm'ı tebliğ etmek vazifesi sizin.

Sahâbe-i kirâm *rıdvânullahi aleyhim ec-main* Peygamber Efendimizden sonra yeryüzüne dağıldılar. Hepsi bir şehre gitti, bir beldeye gitti. Mesela el-Kusam b. Abbas Semerkant'ta kabri var. Mesela Amr b. el-Âs Kahire Fustat'ta kabri var. Mesela Ebû Eyyûb el-Ensârî İstanbul'da kabri var. Yani hepsi bir yere İslâm'ı tebliğ etmek için, öğretmek için gittiler. Onların da meslekleri vardı, onların da ihtiyaçları vardı, onların da dükkânları, kazançları olması lazımdı; İslâm'ı öğretmeye gittiler.

İslâm Afrika sahillerine, Afrika'nın içlerine yayıldı. İki asır içinde Kızıldeniz'den Atlas Okyanusu'na kadar, Sudan, Moritanya'ya kadar, Orta Afrika'ya kadar İslâm tamamen yayıldı. Ve hatta 8. yüzyılda, 800 yıllarında oranın bir kralı 200 gemi, kendi oğluyla beraber denize gönderdi. Denizin içindeki akıntılardan faydalanarak onlar batıya gittiler, yani Amerika'ya gittiler. Ve onların bir kısmı geri döndü 800 tarihinde, Kristof Kolomb'dan altı asır önce.

Oralara kadar gittiler. Yani İslâm Afrika'da çoktan yayıldı, çok yayıldı. Ve Hindistan'a yayıldı, Hindîçin'e yayıldı, Endonezya'ya tüccarlar vasıtasıyla yayıldı İslâm.

Onun için sizin de burada İslâm'ı yaymakta, halkı Hakk'a çağırmakta, irşatta çalışmanız lazım, vazife yapmanız lazım. Bunun için kendiniz iyi müslüman olacaksınız ki İslâm'dan nefret ettirmeyin. İyi müslüman olacaksınız, ondan sonra da başkalarını İslâm'a çağıracaksınız.

Bizim bu vazifeyi yapmamız gerekirken İslâm düşmanları bu vazifeyi yapıyorlar, bizim memleketlilerimize, müslümanların memleketlerine küfrü sokmaya çalışıyorlar. Puta tapmayı, haça tapmayı sokmaya çalışıyorlar. İslâm'ı yıkmaya çalışıyorlar. Halbuki Cenâb-ı Hakk'ın yoluna çağırmaya çalışmak, bizim o hususta çalışmamız lazım gelirken biz çalışmıyoruz, onlar bizim evlatlarımızı ve bizi küfre çağırıyorlar, küfre davet ediyorlar. Böyle olmaması lazım.

Mesela Doğu Timor'da, East Timor adalarında ahaliyi Katolik yapmışlar. Şimdi Endo-

nezya'dan kopartmak için çalışıyorlar. Norveç'te kanun çıkartmışlar iki sene önce, bütün öğrenciler kiliseye gidecek, ders görecek. Kanun çıkartmışlar. Yani hıristiyan yapmaya çalışıyor. Sonra Türkiye'de, Kuzey Irak'ta, Kafkasya'da, Orta Asya'da yüzlerce binlerce insan ahaliyi hıristiyan yapmak için çalışıyor, misyonerler çalışıyorlar. Yani onlar batıl için böyle aşk ile şevk ile çalışıyorlar, biz hak için, Cenâb-ı Hakk'ın rızasını kazanmak için çalışma yapmıyoruz. Olmaz.

Onun için bizim de Cenâb-ı Hakk'ın dinine hizmet için çalışmamız lazım.

Allahu Teâlâ hazretleri Saff Sûresi'nde buyuruyor ki:

Bismillahirrahmanirrahim.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ
كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي
إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ
بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتِ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ
فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

*Yâ eyyühellezîne âmenû kûnû ensârallâhi
kemâ kâle îsa'bnü meryeme li'l-havâriyyîne
men ensârî ilallâhi. Kâle'l-havâriyyûne nahnü
ensârullâhi fe-âmenet tâifetün min benî*

*isrâîle ve keferat tâifetun fe-eyyednellezîne
âmenû alâ adüvvihim fe-esbehû zâhirîn.*⁵

إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

*In tensurullahe yensurküm ve yüsebbit
akdâmeküm.*⁶

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا

*Vellezîne câhedû fînâ le-nehdiyennehüm
sübülenâ.*⁷

*Fe-eyyedna'llezîne âmenû alâ adüvvihim
fe-esbehû zâhirîn.* “İman edenleri destekle-
dik, kuvvetlendirdik, güçlendirdik de onlar ga-
lip oldular.” diyor Allahu Teâlâ hazretleri.

Demek ki Allah'ın dinine yardım edersek
Allah bizi kuvvetlendirecek, Allah bize yardım
edecek.

O bakımdan eğer Allah'ın rızasını kazan-
mak istiyorsanız, Allah'ın nusretine, avnine,
inayetine mazhar olmak istiyorsanız, eğer hem

⁵ 61/Saff, 14.

⁶ 47/Muhammed, 7.

⁷ 29/Ankebût, 69.

dünyada hem âhirette izzet istiyorsanız Allah'ın dinine yardım edeceksiniz. Bu çok önemli.

Şimdi ben Avustralya'da kalıyorum ama, 1999 yılı bitiyor, iki-üç ay sonra 2000 yılı gelecek. 2000 yılında, tam Hz. İsa'dan 2000 yıl geçti diye Türkiye'de büyük bir Hıristiyanlaştırma çalışması yapacaklarmış. Böyle konuşmuşlar, böyle duymuş bizim arkadaşlar birilerinin böyle konuştuğunu. Ben de arkadaşlara radyoda, yazılarımda, televizyonda söyledim. Sizden de rica ediyorum, 2000 yılını Tevhid Yılı ilan ediyorum.

2000 yılının adı ne?

Tevhid Yılı.

Hep bunu söyleyeceksiniz, hep bunu yazacaksınız. Hep bunun için çalışacaksınız. 2000 yılı müslümanların imandan kopma ve küfre düşme yılı değil, 2000 yılı insanların tevhide, lâ ilâhe illallah'a gelme yılı olacak. 21. asır da, 2000 yılı ile başlayan önümüzdeki asır da Tevhid Asrı olacak. Roma da tekbirle tesbihle feth olacak. İslâm cihana hakim olacak, çalışırsak.

Allahu Teâlâ hazretleri bu şerefi bize versin.

Bunun için sözümü bitirmeden önce birkaç tavsiyem var:

Bir; iyi müslüman olun. Her biriniz iyi müslüman olun. Bu çok önemli! Yani herkes vazifeyi başkası yapsın diye bekliyor. Hayır, sen kendin iyi müslüman ol, sen kendin uyanık müslüman ol. Sen kendin hizmete koş, başkasından bekleme. Kendin iyi müslüman ol, bir.

İnsanların çoğu zalimleri destekliyorlar. Zalimlerin yanında yer alıyorlar. Zalim idarecilerin, dinsiz idarecilerin, İslâm'a hizmet fikri olmayan insanları destekliyorlar. Halbuki onlar desteklenirse büyük bir güçleri olmayacak. Ama destekledikleri için zalimin zulmü artıyor.

Cenâb-ı Hak Kur'ân-ı Kerîm'de;

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ

*Ve lâ terkenû illellezîne zalemû fe-temes-
sekümü'n-nâru.*⁸ buyuruyor.

Zalimleri desteklemeyin. İkinci tavsiyem bu, zalimleri desteklemeyin. İlmi ile âmil olan alimleri destekleyin. Ulemanın etrafında toplanın, zalimlerin etrafında toplanmayın. Zalimlere oy vermeyin, rey vermeyin, destek vermeyin. “Bir münafığa, bir zalime ‘yâ sey-yidî’ dese bir insan, arş-ı âzam korkusundan titrer” diyor Peygamber Efendimiz.

d. İlmi İle Amil Olan Alimleri Desteklemeliyiz

Zalimleri desteklemeyin, alimlerin etrafında toplanın. Çünkü Peygamber Efendimiz buyuruyor ki bir hadîs-i şerîfinde:

“Kıyamet yaklaştığı zaman alimleri sokaklarda köpekleri öldürür gibi öldürecekler. Keşke o zamanın alimleri bir araya gelselerdi!” diye temenni ediyor Peygamber Efendimiz.

Alimlerin, dünyanın her yerindeki alimlerin bir araya gelmesi lazım. Çünkü onlar

⁸ 11/Hûd, 113.

İslâm'ı biliyorlar. *el-Ulemâu veresetü'l-enbiyâ*. “Peygamber Efendimizin vârisleri alimlerdir,” zalimler değil. *el-Ümerâu veresetü'l-enbiyâ* demedi Peygamber Efendimiz. *ez-Zalimetü veresetü'l-enbiyâ* demedi Peygamber Efendimiz.

Ne dedi?

el-Ulemâu veresetü'l-enbiyâ.

Millet zalimleri destekliyor, alimleri yalnız bırakıyor, alimlerin sözünü dinlemiyor, alimlerin etrafında toplanmıyor. Bu hastalığın çaresini alimler biliyor, alimlerin etrafında toplanın. İslâm'ı bilen alimlerin etrafında toplanın ki alimler kuvvetlensin, İslâm kuvvetlensin. Zalimlerin etrafında toplanırsanız size de cehennem ateşi değer.

فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ

*Fe-temessekümü'n-nâru.*⁹

Siz de cehennemlik olursunuz.

⁹ 11/Hud, 113.

Zalime destek vermeyin, ikinci tavsiyem bu.

Biz dünya üzerinde müslümanlar çok kuvvetliyiz, bir buçuk milyar nüfusumuz var. Kuveyt, Suudi Arabistan, Libya, Nijerya gibi, Katar, Bahreyn, Birleşik Arap Emirlikleri gibi yerlerde petrol fışkırıyor. Paramız var, mâlî imkânlarımız var, nüfusumuz var. Dünyanın en güzel memleketleri, en bereketli toprakları bizim. Geniş topraklar elimizde.

Biz bu kadar güzel imkânlarımız olduğu halde neden başarılı değiliz?

Niye zulme uğruyoruz?

Niye mağduruz, niye müstad'afız, niye mazlumuz?

Çünkü birlik ve beraberlik içinde değiliz. Birlik olsak, birlik olsak [zalimler zulmedemez.] Alimin birisi demiş ki her müslüman bir bardak su alsın, dökse zalimleri sel götürür. Bir bardak su dökse zalimleri sel götürür.

Onun için birlik ve beraberliğe dikkat edeceksiniz. O onun aleyhinde konuşuyor, o onun aleyhinde konuşuyor. Birlik yok, tefrika var. Dedikodu var, gıybet var, adâvet var, husumet

var. Bunlar haram. Bir müslümanın bir müslümana üç günden fazla dargın kalması haram. Haram! Üç günden fazla dargın kalmak yok. Müslüman müslümanın kardeşidir.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

*Inneme'l-mü'minûne ihvetün.*¹⁰

Kardeştir ama dargın, ama düşman, ama çatışmada, ama çekişmede, ama küsmeye, ama hepsi birbirini kötülüyor. O onu kötülüyor, o onu kötülüyor, o onu...

Birlik ve beraberliğe dikkat edin. Allahu Teâlâ hazretleri, *yedullahi ale'l-cemâati*, o zaman yardım eder. Ve hem dünyada aziz olursunuz hem de âhirette büyük mükâfatlar alırsınız. Ebedî saadete nail olursunuz.

Ekûlü kavli hâzâ ve estağfirullahe'l-azîm ve etûbü ileyh ve es'elullahe lî ve lekümü't-tevfîka ve'l-âfviyete.

es-Selâmu aleyküm ve rahmetullah.

SORULAR-CEVAPLAR

¹⁰ 49/Hucurât, 10.

Soru: Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizin bildirdiği Roma'nın fethi 2000 yılında mı olacak?

Cevap: Onu bilmiyoruz. Yılını söylemiyor ama Roma'nın tekbirle, tesbihle fetholunacağını bildiriyor ama yıl söylemiyor. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem; Le-tüftahanne'l-kostantiniyyetü*. "İstanbul da fetholunacak" diye buyurmuş. Onun da 850 hicrî yılında, 1453 yılında olacak diye bir söz söylememiş. Yani sene yok ama olacağı muhakkak. Cenâb-ı Hak bizi İslâm'a hizmet edenlerden, İslâm'ın fütuhatını görenlerden eylesin. Gaybı Allah bilir, o istikbale ait bir olay. Onu bilemeyiz.

Soru: Bir arkadaş, *keyfe teravne evdâe'l-müslimîne hâliyen fî Türkiye*. "Türkiye'deki müslümanların durumunu nasıl buluyorsunuz?" diye Arapça olarak soruyor.

Cevap: Ben Türkçe söyleyeyim, Arapçasını da üstat şey yapar [anlatır/çevirir].

Şimdi Türkiye'de bir uzun İslâmî gelişme oldu. Camiler açıldı, yüzlerce imam hatip okulu açıldı, Kur'an kursları açıldı ve İslâmî gelişme sevindirici bir manzara gösterdi. Son

birkaç yılda bu gelişmeleri tehlike olarak görenler çıktı ortaya. Ve bu gelişmeleri engellemeye yönelik çalışmalar oldu. Bu çalışmalardan birisi, mesela müslümanların eğitimlerinin kısıtlanmasına sebep olan bazı kararların alınması. Mesela dînî tahsil görsünler diye müslüman aileler çocuklarına hep imam hatip okullarına gönderiyorlardı. Bunun engellenmesi şöyle oldu; ilkokullar beş seneydi, sekiz seneye çıkartıldı, üç senesi imam hatip okullarından alınmış oldu. Böylece imam hatip okuluna rağbet azaldı. Sonra imam hatip okulunun sonunda, mezun olduktan sonra üniversiteye girişler tahdit edildi. Yani önü ve sonu kısıtlandığı için yüzlerce öğrenci alan imam hatip okulları bugün boş. Hatta dün arkadaşlar söylediler, bir imam hatip okulu, kocaman bir bina şimdiye kadar sekiz öğrenci kayıt yaptırmış.

Yani bir büyük engelleme oldu, imam hatip okulları öğrencilerinin sayısında büyük düşüş var. Halbuki bu iyi oluyordu, imam hatip okullarından mezun olduktan sonra üniversiteye geçiyorlardı. Dinini öğrenmiş kimseler olarak mühendis oluyordu, doktor oluyordu,

çeşitli hizmetlere giriyorlardı. Valilerden, kaymakamlardan böyle dindar insanlar vardı. Şimdi bunların önü, uzun vadede düşünecek olursak eğitimin önü kısıtlanmış olduğundan bir zarar olmuş oluyor.

Kur'an kurslarının ruhsatsız olanları kapatılacak denildi. Tabi bir kısmı, büyük bir kısmı böyle müsamahadan faydalanarak çalışıyordu. Böyle tazyikler gelince o tazyikler üzerine 12.000 Kur'an kursu kapatılmış, 65.000 öğrenci engellenmiş diye bildiriliyor. Bu da büyük bir rakam. Kur'an öğrenimi kısıtlanmış oluyor.

Sonra başörtülü kızların okullara kayıtları engelleniyor. Halbuki eskiden müslümanlar cahil diye suçluyorlardı. Şimdi okula gitmesini engelliyorlar. "Ya İslâm'ı bırak ya tahsili bırak" gibi bir tercihte bırakıyorlar. Halbuki böyle bir şeye hakları yok. Çünkü din ve vicdan hürriyeti olması lazım. Anayasada bu böyle bildiriliyor. İnanıcıdan dolayı bir insanın engellenmesi doğru değil. Engelleniyor. Çocuk birincilikle mezun olduğu halde [mezuniyet törenine] alınmıyor veya okuldan başını örtüyor diye cezalı sayılıyor, itaatsiz sayılıyor, okuldan

uzaklaştırılıyor. Ben bunu bir hikaye olarak söylemiyorum, benim torunum da başörtüsünden dolayı, başörtülü olduğu için okuldan bir sene uzaklaştırma cezası aldığı için ben onu yurtdışında okutmak üzere Avustralya'ya çağırdım.

Yani bu gibi şeyler, müslümanların eğitimlerini engelleyen hususlar var. Müslümanları rahatsız eden hususlar var. Ticârî çalışmalarında taraf tutarak bazı engellemeler yapılıyor. Sahipleri müslüman olan ticarethaneler engelleniyor, ötekilere fırsat veriliyor. Haksızlıklar var. Tabi bu haksızlıkları inşallah bir zaman sonra akl-ı selîm galip gelerek, iyi insanlar haklarını iyi savunarak izale edecekler diye temenni ediyorum.

Şu anda Türkiye'de üzücü bir durum mevcut.

Bir kardeşimiz konuşmama teşekkür ediyor, ondan sonra diyor ki;

e. Aile Mektepleri Yapmalıyız

Soru: Bizim bilgilerimiz zayıf, çoluk çocuğumuz da bu bakımdan zayıf oluyorlar. Böyle bir ortamda biz ne yapabiliriz? Burada dînî

eğitimi kuvvetli bir Őekilde yapma imkânı yok, öyle bir yer yok, eğitimci az. Kendi imkânlarımızla imanımızı nasıl kuvvetlendirebiliriz?

Cevap: Şimdi tabii iş aslında insanın kendisine kalır. Asıl sorumluluk insanın kendisindedir, ailededir. Ama bu sorumluluk topluca çözümlensin diye teşkilatlanılıyor, mektepler açılıyor. Çocuklar oraya gönderiliyor, topluca okuyorlar. Topluca okumak da bir bereket getiriyor. Ama bizim asıl işimiz evladımızı mü'min yetiŐtirmek olduğundan yani her türlü imkânsızlığa rağmen eğer başka bir yere gitme imkânımız yoksa her akŐam oturacağız, evimizi medrese haline, mektep haline getireceğiz. Kendimizi hanımımızı, çoluğumuzu çocuğumuzu iyi müslüman, kuvvetli müslüman, bilgili müslüman olacak Őekilde yetiŐtireceđiz. Diyeceğiz ki; "Kapat televizyonu, yemekten sonra oturun buraya, akşamleyin ders baŐladı saat, 8'den 11'e kadar üç saat her akŐam aile mektebinde ders olacak." diyeceğiz. Hadis, tefsir, fıkıh neyse okuyacağız, anlatacağız.

Mümkün, yani her türlü zorluğa rağmen böyle bir Şey olabilir. Çünkü insanoğlu bağda

bahçede, köşkte, sarayda yaşadığı gibi zindanda da yaşıyor. Ne yapsın yani, yaşayacak. Çok iyisi yapılamayan bir şey yapılamadı diye bırakılmaz. Hayati önemi olduğu için yapılabildiği kadar yapılır.

Mâ lâ yüdreku küllühû lâ yütrefu küllühû.

Tamamen bırakılmaz, yapabildiği kadar yapacak. Ama insanın dinini imanını kurtarmak için dinini imanını kuvvetlendireceği bir yere göçmesi de hicrettir. Bu da çok önemli bir hadisedir. Eğer icap ediyorsa hicret etmek lazım, çünkü Allah'ın rızasını kazanmak, müslüman olmak, imanı kuvvetli olmak, para kazanmaktan önemlidir. Ve insan hicret ettiği yerde de rızkı oraya gelir. Yani bir yere hicret etse bile rızkı burada kalmaz. Oslo'da kaldı rızkı, bilmem Pakistan'a gitti diye Cenâb-ı Hak rızkını kesmez insanın. Onun için Allah rızası için hicret edebilir.

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مَرَاغِمًا كَثِيرًا
وَسَعَةً

*Ve men yuhâcir fî sebîlillahi yecid fi'l-ardi murâğamen kesîran ve se'aten.*¹¹

Yani Cenâb-ı Hak ona kolaylıklar ihsan eder. İlmini irfanını nerede güzel öğrenecekse şarkı garbı gezip, diyar diyar dolaşıp bir mürşid-i kâmilî bulmak lazım demiş büyüklerimiz.

Çalışmak lazım.

Gidebilirse gider, gidemezse yine durmaz, evinde çalışır. Cumartesi pazarları çalışır, akşamları çalışır, sabahları çalışır, saatler koyar, programlar yapar; çocuğuna İslâm'ı öğretir. Cenâb-ı Hakk'ın Mahkeme-i Kübrâ'sında Cenâb-ı Hakk'a karşı savunacak bir şeyler yapar. "Yâ Rabbi ben elimden geleni yaptım" diye bir şeyler yapmaya çalışır.

Soru: Türkiye'de vukû bulan deprem felaketini nasıl yorumluyorsunuz?

Cevap: Biliyorsunuz, Kur'ân-ı Kerîm'de eski kavimlerin mü'min olanlarının Cenâb-ı Hakk'ın lütfuna, nimetine mazhar olduğu, Yu-

¹¹ 4/Nisâ, 100.

nus *aleyhisselam* gibi; kâfir olanlarının da küfürlerinden dolayı felaketlere uğradıklarını Cenâb-ı Hak bildiriyor.

Ad Kavmi neden helak oldu? Semud Kavmi niçin helak oldu? Firavun niçin helak oldu? İbrahim *aleyhisselam* nasıl hareket etti? bunları biliyoruz.

Sonra deminki konuşmamı yaparken açıkça söyledim, yani bizim burada İsveç'te bulunmamızın bile hikmeti vardır, Cenâb-ı Hak her şeyi hikmetle yapar. Hikmetsiz iş yapmaz. Her şeyi yerli yerindedir, hikmetlidir.

Hadîs-i şerîflerden biliyoruz ki bir yerde zina artarsa ne oluyor?

“Bir yerde zina arttığı zaman deprem olur” diye Peygamber Efendimiz hadîs-i şerîfte buyuruyor.

Zekat verilmezse ne olur?

Kıtlık olur, hadîs-i şerîflerden biliyoruz.

Demek ki yeryüzündeki bir takım olayların günahlarla ilişkileri var. Bir insan işlediği günahtan dolayı rızkında darlığı uğrar diye Peygamber Efendimiz bildiriyor. Bunlar mânevî

gerçeklerdir. Çünkü yeri göğü Cenâb-ı Hak idare ediyor, kâinatın tasarrufu O'nun elinde. Rızasına uygun hareket eden kullarına yardım ediyor, lütfediyor; günah işleyen kullarını da cezalandırıyor. Bu Cenâb-ı Hak'ın kânûn-u ilâhîsi.

Ben de Türkiye'deki bu depremi bu umumi çerçeveden, manzaradan görüyorum.

f. Felaket Umumi Gelir Salih İnsanlar Ahirette Ayrılır

Tabi zelzele olunca bir yerde 30.000 kişi öldü. Felaket umumi gelir, hak ettiği zaman belde cezayı, azabı hak ettiği zaman Cenâb-ı Hak'ın kahr u gazabı umumi gelir, salih insanlar âhirette ayrılırlar. Lut *aleyhisselam*'ın kavmi helak olduğu zaman içinde nice âbidlerin olduğu, teheccüd namazı kıldığı kitaplarda yazıyor ama kavmi helak oldu.

Neden?

Lûtîlikten dolayı azabı hak ettiler, hepsi birden kahroldu, helak oldu. Sonra Cenâb-ı Hak iyileri âhirette ayıracak.

Mesela *hedm*, yıkılmış bir duvarın altında kalması bir insanın nedir?

Şehit olmaktır. Allah ona şehitlik mertebesi veriyor. Ömrü o kadarmış.

Bir insanın ecelinden evvel, vakt-i merhûnundan evvel ölmesi var mı inancımıza göre?

Yok. Eceli gelince ölür. Eceli gelmeyen, kolonun altında bir gedik yer kalır, oradan kurtulur çıkar. Eceli gelen ölür ama ecelinin şekli böyle bir duvar altında ezilip ölmek, mü'min için şehitlik oluyor. Şehitlik de mertebelerin en yükseği ama felaket umumi geldi. Felaketin umumiliği kavmin günahından olabilir diye düşünüyorum.

Türkiye'de ve dünyanın birçok yerinde eğer kavim ıslah olursa,

لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ

*Lemmâ âmenû keşefnâ anhüm*¹², yani Yunus *aleyhisselam*'ın kavmi iman edince üzerindeki belaları Cenâb-ı Hak kaldırmış, bereket nimet ihsan etmiş.

Bu böyle. Yani iyi olursa mükâfat geliyor, kötü olursa kıtlık, ceza, bela geliyor. Türkiye'nin siyasi hayatında da böyle, başka yerde de böyle.

Mübarek insanlar geldiği zaman, benim inancım bu, kalbimdeki inancım, yağmur yağıyor, bereket oluyor, her şey düzeliyor. Allah'a asi insanlar isyan ettiği zaman da kıtlık, darlık, zelzele, felaket oluyor. İnanıyorum, böyle yani bu hadislere dayanarak bunun böyle olduğunu düşünüyorum.

Soru: Sayın Hocam, niçin camilerimizi ziyaret ederek hitap etmiyorsunuz?

Cevap: Teşekkür ederim, bunu davet diye kabul edebilirsem, yani davete teşekkür ederim. Sayın üstat beni İsveç'ten davet etti buraya. Daha doğrusu aylar önceden Avustralya'dan davet etti. Kaç defa faks gönderdi,

¹² 10/Yunus, 98.

kaç defa konuşma yaptık. Aylardır ben ona davet borçluyum, Avustralya'dan borcumu ödemeye geldim buraya. Siz de çağırın, size de geleyim.

Yani memnuniyetle geliriz. Zaten günümüz, zamanımız fazla olsaydı çağırmadan da giderdik. Müslüman camiye gider, camiler mü'minlerin kaleleridir. Camiye gideriz. Burada 54 tane cami varmış, 54 gün kalıp her gün bir camiye, -54-56 neyse- bir camiye gitmek isterim. Hiç de ayırmam. Avustralya'da Boşnakların camilerine gidiyorduk, memnun oluyorduk. Arnavutların camisine gidiyorduk sevine sevine. Somalili kardeşlerimizin camisine gidiyoruz yani hepsine gideriz, severek gideriz. Davet edilirse borç sayarız, öyle gideriz. Borçlu olarak gideriz. Yeter ki davet olsun. Davete icabet ederiz.

Bilmiyorum bana gelenlerin hepsini cevaplandırdım, daha başka varsa hepsini cevaplandırmaya hazırım, sabaha kadar da vaktim var. Eğer bu kardeşimizin, mesela Veysel kardeşimizin söylediği camilere davet şeyi, fırsat olsaydı gelirdim. Yani bilmiyorum ne zaman fır-

sat olur. Adresini yazsın arkasına Veysel Büyüksu. Şuraya telefonunu filan yazsın, fırsat olursa geleyim. Ama kafitemizden yarın yolcu olacak insanlar var. Uçaklarının biletini bir gün tehir ettiler burada bulunmak için. Biraz acele, kısa bir seyahat oldu bu.

İnşallah bir başlangıç olsun, yine gelelim. Yani sen hele bir yaz da, evinin adresini de yaz. Misafir odasının ebatını da oraya kaydet. Oldu...

es-Selâmü aleyküm ve rahmetullah.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

Oslo/ Norveç

[Bütün KONFERANSLAR'a PDF olarak](#)

[ulaşmak için tıklayınız.](#)

